

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ русскихъ сълѣть) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека наимѣнъ, поѣстей“ выходить по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи извѣртаются лишь на попередніе застороженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ въ 6 кр. бѣлью одногодичнаго печатнаго, въ рубр. „Надблане“ по 20 кр. а. в. Рекламаціи неопечатаній вѣльзій отъ порта. Предлату и ксерократы принимаются: У Львовъ Администрація „Дѣла“; У Вѣдни Навасенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter & Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Париже Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскіхъ Старинъ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газета Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовской ул., д. Ралли 9.

Станчики — элементъ деструкційный.

Петербургскій „Край“ въ ч. 16 въ 2 мая с. р. заинтересовался на ново галицкими Русинами и въ тѣхъ цѣляхъ помѣтилъ передовую статью о будто критичною оцѣнкою рѣчей, якіе въ стороны русской и польской выголошено въ Сеймѣ краевѣтъ, въ часѣ дебаты надъ звѣстнымъ школьнымъ внесеніемъ пос. Юл. Романчука. Про ту статью може бы мы и не згадували, бо она вже и досыть опублена и мало объективна. Але въ другои стороны не можемо си мочкы поминута задля ея грубои тенденційности, вымѣренко просто на то, щобъ славянскому свѣтству поставити доказъ передъ очи, что не польска, а руска оторона була причинною непріятнаго внесенія пос. Романчука галицкимъ Сеймомъ. Авторъ статтіи не солидаризується вправдѣ вже съ глупыми теоріями о „neinsteniu Rusi“ пособіемъ Торосевича и Голіевскаго, бѣль не добавче великои мудрости наѣйти въ проектированіи п. Малецкимъ утраканізмъ, признае, що подагожденые межинародныхъ бѣговищъ въ Галичинѣ малыми уступками не дасть довершити; какже, що лишь на основѣ повнаго признаннія окремѣнности національной и взаимного пошанованія Русинъ до Поляка може зблизитись; ганѣтить тыхъ послѣдовъ польскихъ, що окружнами радѣ-бы збути правнї претензіи Русиновъ и т. д., — але въ другои оторони старався авторъ статтіи перевѣдчить своихъ читателей, що вѣкто другій, не нѣчого не значущій резолюціи сеймовї, а рускіи посы були причинною, що и та послѣдня сесія сеймова якъ кольканадѣть передъ нею, прошумѣла безъ всякого результату для Русиновъ. Пѣсли мінія „Край-у“, Русини самѣ суть отже виновниками свого пріятного положенія, именно на полі школъніцтва. А головныи грѣхомъ ихъ були именно заявленія пос. Романчука, що Русини окружнами концепсії для себе не задоволятся, и о. Качалы, который даже остро полемизувавъ съ гр. Дѣдушакомъ и нагадувавъ кривды историчнай Русиновъ. При тѣмъ добстаются Русинамъ народовѣць за сїмѣту оборону правъ народныхъ такі спілкы, якъ: гаїади и т. д. Въ загалѣ статтія „Край-у“ робить враженіе, що авторовъ еи ходило лише о то, щобъ верховодчу партію станчикивъ омыти въ ихъ краиной нетолеранції супротивъ Русиновъ въ очахъ правительства россійскаго; показати ему, що еи элементъ добрый, державный и т. д., але съ нимъ не умѣли обйтись члененько заради Rusini-narodowoy. Чи отатъ та буде мати намѣреній ефектъ въ Россіи, мы въ сї не вдаємося, бо мы и не даемо богато о то, якимъ окомъ на насъ подавитись польшина Россія. Але въ одному взглядѣ можемо увѣрити редакцію „Край-у“, що въ Австріи омыванье станчикивъ за все, щосталось въ часѣ послѣдніи сесії сеймовї въ справѣ рускїй, есть зовѣсь безъ цѣли. Въ насъ дуже добре зрозумѣли вѣ, що отъ сї фракціи польскомъ Русинамъ галицкимъ нѣчого надѣтио, що та фракція отнісито до Русиновъ краино ворожо, що она безпереостанно въ Вѣдни и въ Рамѣ противъ насъ патригуе должною денукліацією, що все зло на Руси, — то гостинецъ въ рога сїхъ Пандоры. А рѣноже и въ компетентныхъ сферахъ урядовихъ станчики втратили нынѣ на столько вже довѣрія, що омывати ихъ — злине и безхосене дѣло. Въ сферахъ тыхъ мазурока ворохоби поставила дуже ясный доказъ, що станчики не мають за собою нѣ одного селяниня, нѣ кіну въ родѣ о. Коцицкаго, що не мають за собою — народу. А на такой мizerнїй фракції чай-же жаденъ кабінетъ довго оправдатись не може, тѣмъ менше, що справа руска выроала її нынѣ вже понадъ голову, „замовлата“ не дастися, а до подагождженія сї въ доровѣй конституційной у фракції сїи нема силы, бо Русини нѣкоги недоточивши еи словами не уважаютъ.

При тѣмъ тѣшитъ насъ, що и самѣ Поляки въ чист-разъ ширшихъ кружкахъ усовоюются съ гадкою: дальше такъ ити не може! Отъ що пише варшавскій кореспондентъ до „Now-on Reformy“

ДѢЛО

подъ дн. 7 мая о. р.: „Аристократія родова — станчики и наша подоляки — кормится нынѣ славою своихъ предковъ, але майно свое путаетъ за границами. Она не умѣє помириться съ положеніемъ, въ яке попала по зноеню панцировъ. Селянинъ польскій дѣлає на власну руку, не пособѧє свѣдомості національної и не розумѣє отримленія въсіхъ клясъ своєї суспільності. А вищий тѣ кляси бѣльше посвѣдомлени съ потребами и отримелами Папуа-обозъ и Гнарборейцѣвъ, якіе своя тѣмнѣшою братію. Всюди ще панує утрой кастовий и взаимна неохота. Щобъ зблизити вероты народу, на сї не вистане проекціональності, якою надѣляють станчики краївскїй масу своихъ селянъ. Галицкій Поляки не умѣли выкористати конституції для поправы своихъ економичніхъ уловій. Школы тамъ найграбші, контингенсъ аналфабетовъ набольшій и т. д. До того Поляки не зыскали собѣ нѣякихъ союзниковъ посередъ другихъ народовъ. Въ Пруссахъ на 45 міліоновъ жителівъ єсть ледви 5 міліоновъ не Нѣмцѣвъ. Тутъ Поляки можуть чи-слити лишь на горотку Литовцѣвъ, Альзатцѣвъ, Данцѣвъ а хвилево Вельфовъ и Гаповеранцѣвъ ст соціалістами и поступовцами. Центръ царльменту, по угдѣ церковнѣй, вмовѣро опустить Поляковъ. А хто, якіе инотитута оборонять ихъ оттакъ противъ германізму?“

Перешовши до справѣ галицкихъ,каже кореспондентъ варшавскій: „Наколи бѣ обовязокъ Поляковъ австрійскихъ обмежався на интересахъ самихъ лиши Поляковъ галицкихъ, тогдѣ ще можна бѣ зрозумѣти ихъ дефензивне становище супротивъ справедливыхъ постулатовъ Русиновъ. Але жъ бо луна о ихъ роботѣ въ Галичинѣ иде и въ Россію на Україну и Бѣлу Русь, а прао россійска дуже умно выкористує споры руско-польскій въ Галичинѣ. Наколи чувство Поляка обиджається теорією шовинізмовъ россійскіхъ, що въ Россії нема Поляковъ, Литовцѣвъ и т. д., що языкъ россійскїй мас статись языкомъ всіхъ єи жителівъ, такъ само обиджається чувство Русини въступленіемъ Пилипа зъ копопель, правлячого, що въ Галичинѣ нема Русиновъ — суть лишь Поляки-униты, отже и школъ рускихъ не треба, якіе сї сталось при дебатахъ надъ внесеніемъ пос. Романчука.“

Часть Поляковъ-націоналівъ, якіе видимо зъ сїи кореспонденції, добаваче дуже ясно хибітъ шовиністичнай политики своихъ керманічвъ-станчикивъ, що руйнують власний єї народъ утратою землї, темногою, деморалізацію и другими средствами, а при той-же шовинізмомъ, посуненемъ до крайної нетолеранції, що кождымъ днемъ вътворюють собѣ лишь новихъ и то не-примиримыхъ вороговъ. Дѣйстно, Галичина въ колькохъ лѣтахъ прибрала-бѣ підъ взглядомъ економичнімъ и культурнимъ зовсімъ другій, отраднѣшій видъ, наколи бѣ не утопія станчикивъ и ихъ вѣрнихъ сателитовъ, нашихъ подольскихъ пазніковъ. А такъ выходать або негація Руси, або путаница въ формѣ китайского утраканізму. А селянинъ рускїй и польскїй отогне підъ яромъ експлоатації чужинціямъ, въ нуждѣ и тенютѣ.

Впрочемъ, чи першина то слухати загадови польскому розуму накликуванія до труду надъ своимъ народомъ, а толеранції, наколи вже не рѣноуправненіе супротивъ Русиновъ? Що-жъ, коли завтра сїи загаль верне знову до системи станчикивско-подольской, до програми „Czas-u“ и „Przeglid-u“ и одноголосно крикне на „Kurjera Lwowskого“ словомъ: градникъ „народової справи“ за оборону Пронятинської громади. Nostra сїра не стане ще за дѣло.

Одну язву, питому такожъ нашимъ станчикивамъ галицкимъ, порушила недавно „N. fr. Газета“ въ ч. 7778 въ сего року. Згадуючи про обѣздъ оккупованихъ краївъ Босни и Герцеговини престолонаслѣдникомъ австрійскимъ и підносячи отрадный обиль, що найдостойнѣшій гость на сїихъ земляхъ славянсько-турецкихъ остантативно въстергався одну народність вносити по-підъ

другу, католицизмъ по-надъ православію и магнатизмъ, а лишь державный интересъ мавъ за одно на єї, каже „N. fr. Presse“, що лишь така система внутрішній политики отповѣдає интересамъ нашої державы. Рѣноуправненіе и рѣноу пошанованіе всіхъ національностей, въроносповѣданіе и обрядівъ зможуть державѣ придати любовь и довѣріе у своихъ підданихъ. Тымъ и въсіе противникамиъ Австрія оружье въ руки и воякъ посторонній агітациіи польскаго розуму надѣють марно, наколи народы австрійскій въ правителствѣ єї єювімъ найдуть опіку и помочнѹ руку для своихъ потреби релігійныхъ и національныхъ. Австрія не може виключно и за всяку службу лишь Рамовъ або католицкому польскому розуму. Сїи системи придержувається она давнѣше и въ слѣдъ за тымъ поснола дуже великихъ шкоды. Ще и нынѣ пруть на неї діяльній клерикальний органы, щобъ она, примибромъ сказавши въ оккупованихъ країахъ, оперлась лишь на 240.000 католиковъ, магометанъ виоселила єїхъ земель, а православныхъ навертала на католицизмъ. Въ часѣ побуту престолонаслѣдника въ Мостарѣ старались католики виностись надъ другои въроносповѣданія, але памаганія ихъ були даремнї.

Статтю „N. fr. Presse“ можемо смѣло поставити передъ очи и нашимъ станчикамъ и тымъ, що ихъ фортифуєть въ Галичинѣ єї упослѣдженіемъ другихъ факторовъ становихъ, національныхъ и обрядовихъ. Опиратись на нихъ — одна сила, що опертина на горотцѣ католиковъ бононікъ або герцоговинськіхъ. А и въ ихъ програмѣ лежить коли вже не виоселеніе Русиновъ зъ Галичини, то бодай національна єї смерть, тенденція, щобъ тѣ Русини розпалились въ ихъ польонізаційнїй роботѣ. А чи станчики галицкіи не сповіняють при той-же ролї добрыхъ наймитовъ Россії противъ Австрії, будячи въ Русинахъ за єдно невдоволеніе? Іхъ махинації обявляються въ настъ и въ полі церковнїмъ, въховуваніи молодежі и т. д. И про-то було-бѣ дуже на часѣ плавнугорану Найдост. престолонаслѣдникомъ систему внутрішній политики въ Австрія приміти и до нашого краю.

Рада повѣтова въ Жовкви.

[Статья надблане.]

Читатель „Дѣла“ знаєть уже, що рускіи члены жовквійської Рады повѣтової внесли на вибранію повнїї Рады дн. 8 (20) лютого с. р. заявленіе, на основѣ котрого залишили віддержатись такъ довго єти всякої участі въ дѣланняхъ нової Рады, доки на єї, противъ памитныхъ мѣжкихъ виборовъ внесений протестъ, не отримають єти компетентніхъ властей отвѣтного рѣшенія.

Тымъ часомъ вже 10 (22 го) лютого получено було письмо ц. к. намѣстника, въ котрому той-же заявленіе, що Е. В. цѣсаръ санкціонувавъ уже вибранъ нового маршала и вице-маршала. Всѣдѣ за тымъ старество жовквіске розделало всѣмъ членамъ курії сельской комуналії, въ котрому єи одної стоянки, въ якій способъ рѣноуправненіе, запоручене рускому языккови основными законами державними, має бути въ жовквійської Радѣ повѣтової въ житѣ впроваджене?

„Поручася Вибѣлови повѣтовому, щобъ заразъ на найближнїй сесії Рады повѣтової підносили Поляки-шовинисти таки виїздило мовішило въ мѣшкѣ. Дѣль Дрималік просига о голосъ хотячи ставити внесеніе. Маршалокъ боячись, що той-же стравиши внесеніе, не дає бесѣдникови голосу, говорячи, що порадокъ днівній вчерьданій, и такъ довго опирається сему, доки бесѣдникъ не поставивъ свого внесенія ико наглячного. Внесеніе то звучало:

„Поручася Вибѣлови повѣтовому, щобъ заразъ на найближнїй сесії Рады повѣтової підносили Поляки-шовинисти таки виїздило мовішило въ мѣшкѣ. Дѣль Дрималік просига о голосъ хотячи ставити внесеніе. Маршалокъ боячись, що той-же стравиши внесеніе, не дає бесѣдникови голосу, говорячи, що порадокъ днівній вчерьданій, и такъ довго опирається сему, доки бесѣдникъ не поставивъ свого внесенія ико наглячного. Внесеніе то звучало:

„Уступи той бѣносити до факту, що Поляки, чи въ власнї „wszpanialemu siu“ чи може таїхъ бути Wink von oben, предкладали о. Брыльинському посаду вице-маршала, однакъ о. Брыльинській то чисти не принівъ.

ДОПИСИ.

Зъ-надъ Золотої Липы.

(Вибѣль до бережанської Рады повѣт. — Гр. Романъ Потоцкій.) Дн. 4 л. маї р. дѣбувся въ бережанахъ доповідною виборъ одного члена Рады повѣтової въ меншахъ поселостяхъ. Патроти-селяни на передвиборчай нарадѣ рѣшили вибирати членомъ той-же Рады суд. адъюнкта д-ра Дамана Савчака въ бережанъ. Дѣбувавши однакожъ, що той же вибору въ причинѣ бѣти него независимихъ привати не може, вгодилися на виборъ о. Льва Джулинського въ Лашину. Поставлена кандидатура дуже наликала польскіхъ шовинистовъ а найбльше секретаря въ „польскому бецирку“ (такъ называвъ народъ Раду повѣтової), п. Вронського реюте Карловскаго, который по-

Предплати на „Дѣло“ для Австріи: для Россії: въ цѣлій робъ . . . 12 зр. на цѣлій робъ . . . 12 рубл на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлій робъ . . . 16 зр. на цѣлій робъ . . . 16 рубл на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл на саму додатокъ: на саму додатокъ: на цѣлій робъ . . . 5 зр. на цѣлій робъ . . . 5 рубл на півъ року . . . 2-50 зр. на півъ року . . . 2-50 зр. съ дод. „Библиотеки“: на саму додатокъ: на цѣлій робъ . . . 19 зр. на цѣлій робъ . . . 6 зр. Підодиноке число коштує 12 кр. а. в.

чавъ вѣйтъ страшити и намовляти, щобъ „пока“ не выбиралъ; припоручить имъ выбрать выѣтнога Микита Хруна въ Будылову и въ той цѣли поровдазавъ выборцамъ приготовлений картки до голосования. Показалось однакожъ, що нашъ народъ приходилъ уже до самопознанія. Выборцѣ не налякалися грозыбъ п. секретари, не повѣрили его краснымъ словамъ и обавляючись, щобъ о. Джулинський, котрого выборцѣ въ околицѣ Козовы не анали, не позбставъ въ меншости, рѣшили въ посѣдной хвили голосувати на ревнаго и честнаго начальника громады Ивана Киналя изъ Слободы, и значною большостею голосовать выбрали его. За то имъ честь!

Черезъ той выборъ перехвалила п. секретаря, що тѣшится довѣріемъ „росісівого члопка“, показалася неправдою, якъ неменше, що его кавые по послѣднѣхъ выборахъ посла до Рады державной и по вымовленю сему грамомѣ Потоцкимъ склепу не было шире и що потребувъ ще довшої курадиці, коли хоче основно выѣличитися въ давнаго шовинизму, якъ то и пр. зробинъ тутешній ц. к. нотарь Шидловскій по заменованию другого нотара для Бережанъ, бо при послѣднѣхъ выборахъ до Рады повѣтовой агитациею уже не занимавса.

Селяне-выборцѣ, вѣхавши при той народѣ въ бѣльшомъ числѣ въ Бережанахъ, допытувались про ихъ посла, гр. Романа Потоцкаго, — и дуже утѣшилися вѣдомостею умѣщеною въ 43 ч. „Дѣла“, що ихъ посолъ здоровъ и добре бавився въ Вѣднѣ на представлению костюмовъ. До ихъ вѣдомости подавали, що ихъ посолъ польскаго „Narodowka“ бувъ на ловахъ въ Стиріи и що минувшого тиждня застѣливъ ажъ 6 „gliszców“. Але помимо повысшаго вѣдомостей не можемо имъ додержувати, щобъ отступили отъ гадки — просити свого посла, щобъ якъ найкоршче вѣдть справу въ своихъ чинностяхъ посольскихъ.

Въ концѣ осмѣляючись просити рускихъ послѣдніе у Вѣднѣ, повѣдомити выборцѣвъ въ округа Бережаны-Підгайцѣ-Рогатынъ черезъ рускій часопись, чи есть надѣя, що ихъ протестъ противъ выбору графа Романа Потоцкаго буде залагодженый передъ упливомъ каденції?

Зъ Сокальщины.

(Сумній факты зъ школы въ селѣ Желеховѣ.) Съ початкомъ року школьнаго 1884/5 прислали окружна Рада шк. въ Сокали на тымчасового учителя для школы народной въ Желеховѣ п. Конст. Нѣментовскаго. Зачавъ днъ науку свою тымъ, що не казавъ дѣтямъ приносити книжокъ рускихъ, а только польскій, а коли декорѣтъ такожъ и рускій книжки приносили, то кидавъ ихъ подъ лавки.

На засѣданію мѣсцевої Рады школьнаго вѣдѣть священикъ рускій о. Иванъ Захаріесевичъ, щобъ Рада упомнила п. учителя, абы днъ при подаванію науки державеса установу школьнаго, именно абы выкладавъ науку въ рускѣмъ языцѣ для того, що мешканцѣ Желехова — переважно Русини (и латинники говорили по рускому), толькъ выкладовыми языкомъ въ школѣ мавъ быти языкъ рускій а не польскій, — и абы не кидавъ рускими книжками подъ лавки, бо тымъ оскорблѧє Русинівъ. На то отповѣвъ п. Нѣментовскій, що мѣсцева Рада школьнаго не має права его упоминати, якъ днъ має учити; то належить до инспектора школьнаго. Съ тымъ вгодилися члены Рады. П. Нѣментовскій выкрикувавъ того самого дня вечеромъ въ коршмѣ и повертаючи въ коршмы подъ помешканьемъ о. Захаріесевича, що „Pop piewa prawa promiab spie, jak tam poszut dziesci.“

Въ той часѣ выставлено посаду на конкурсъ, а коли прійшло до презентованія п. Нѣментовскаго (бо днъ самъ одинъ подававъ, вѣвривши другихъ учителѣвъ, що має превенту запевнену), удалося о. Захаріесевичу утряматися при своїмъ внесенію, щобъ п. Нѣментовскому не только не дати превенты, але ще просити окр. Раду шк., щобъ п. Нѣментовскаго деїнде перенесено. Превенты отже днъ не дѣставъ, остава однакъ тымчасомъ на посадѣ. Теперъ має прійти другій разъ до презентованія учителя а кандидатовъ має бути теперъ вже бѣльше. Цѣкаво однакъ чи окр. Рада шк. умѣстить мѣжъ ними и п. Нѣментовскаго? А внаслѣдь дѣлахъ его п. инспекторъ, которому торкъ все розповѣвъ однакъ гоелодарь, що вѣвъ его въ визитаціи школьнаго въ Желехова до іншого села.

Въ члены мѣсцевої Рады школьнаго въ Желеховѣ входивъ выбраний громадою Желехови великого органістъ Станиславъ Потшебницкій, котрый есть разомъ и писаремъ и почтаремъ громадскимъ. Коли торкъ прійшло вибирати новихъ членівъ до Рады школьнаго то Потшебницкій зававъ до себе 4 радныхъ и тіи підписалися, абы днъ и дальше оставъ членомъ; але що 4 було за мало, то бѣльже уже самъ бѣль ихъ вѣдомости підписавъ, и такъ мавъ въ актѣ выбору своего девять радныхъ, хотій, якъ сказано, кромѣ четырехъ прочій радній о тѣмъ выборѣ нѣчого не зналъ. Актъ такого выбору предложеніе окружной Радѣ школьнаго. Рада громадска довѣдавши съ той, донесла о такомъ выборѣ окружной Радѣ школьнаго, — але що тое писмо переходило черезъ руки Потшебницкого, яко почтари, то не знати, чи дѣсталося до Сокали. Тымчасомъ окружна Рада школьнаго, казала у конституоватися шк. Радѣ мѣсцевѣй, виписав-

ши на першомъ мѣсци п. Потшебницкого, яко члена тої-жъ Рады. Рада громадска довѣдавши съ тѣмъ, подала попередне заявленіе свое до Рады окружной въ Сокали, але теперь вже безъ посередництва п. Потшебницкого, а до того за рецензіемъ, такъ, що писмо мушено дѣстатися до окружной Рады школьнаго. Цѣкава рѣчъ знову, що Рада школьнаго съ тымъ зробить?

Зъ Долинищы.

(Якъ бѣвъся похоронъ пок. Ап. Гоплеса, підліча Сваричеву, бувшого пос. до Сойму и Рады державной.) Днъ 30 л. цвѣтня с. р. въ пятницю бѣвъся похоронъ п. Гоплеса въ селѣ Сваричевѣ. Вл. Маараки, дѣдичъ Струтиня въжнаго, маршалокъ долинищої Рады повѣтової, чоловѣкъ велими честнаго и поважанаго въ цѣлой нашої окрестности, яко своякъ покойного упросивъ священика въ Сваричевѣ, щобъ той-же вѣславъ обѣжникъ до всего священства деканата перегинскаго съ запрошеніями душпастирївъ на актъ похорону. И о диво! Всѣ священики деканата перегинскаго кромѣ Липовицѣ, Суходолу, Ясения, Лопинки (только сотрудникъ бувъ) и Мавуна вѣхалися громадно, мовы бы на якій пирѣ народный, мовы бы на якій вѣче! Навѣть въ калуского деканата були дякі священики, изъ сусѣдніхъ мѣстечокъ явилися латинській душпастирь. Кромѣ клира обѣжъ обрядовъ була свѣтска интелигенція сильно заступлена, а именно староста долинищої, урядники политичній, автономичній, и пр. Изъ Щѣневи славній нашъ соловѣєвіваки підѣль управою учителя п. Камера, підѣль походу сїввали дуже хорошо „Христосъ воскресе“. Досыть сказати, поховано пок. Гоплеса, сердечного приятеля п. Грохольскаго якъ іконаго князя, якъ батька народу, якъ-бы покровителя всѣхъ нашихъ рускихъ институцій, добродѣль въ цѣлому того слова значеню.

Але послухайте, яка була дяка? Нѣако не було! Бувъ тамъ вать покойного, бувъ тамъ близькій своякъ его, п. Комарницкій, маршалокъ калуского Рады повѣтової, була родна донька, — всѣ стояли на убочи або позамыкалися въ сальонахъ, — навѣть не були ласкавій прійти помежи священиковъ, побесѣдувати и сказати „дякуємо за туку послѣдну прислугу, яку Ви вчинили“... Ну, се вже противъ всіхъ правилъ „політури“ сальновою... Панови, очевидно, не могли „знизвисти“, подикувати за трудъ — кому? — попамъ! До того всого якійсь тамъ панокъ съ претензіями и маньерами „plenipotenta generalnego“ герцювавъ на коні по подвірю, а се видало дуже комичнѣмъ, — показувати кінькій штуки підѣль такого акту жалобного... Вѣдні панокъ увійшовъ помежи гостей съ нагайкою, якъ помежи дикій табунъ, игноруючи сивій голови напихъ, навѣть и въ подальшихъ сторѣнъ прибувшихъ священиковъ. Можна було, паню, то оружіе остатити въ сїнахъ!

Отъ Сокали.

(„Народна Торговля“.) Изъ цвѣтного повѣтова сокальского завѣдававъ настѣ Вл. о. Роздѣльській на днъ 6 л. має въ той цѣли, щобъ наради тись, які силы грошевій могли бъ знайти на основаніе філія „Народна Торговля“ въ Сокали. Та спасительна гадка одушевила цѣлу окрестность и въ назначеннѣ дні, мимо найгоршої дороги и слоты, позѣздилася множествомъ священиківъ и селянъ, и явилися навѣть многи мѣщане сокальській. Тымчасомъ самъ Вл. о. Роздѣльській на означений часъ не появився. Прикро стало всѣмъ намъ прибувшимъ, селянепомаркотиши, другій отізували, що у насъ завѣїгди такъ „по руски“ дѣєся, а дехто дыбавъ за жереломъ, щобъ бы то могло значити.

Будь-що-будь мы не упадаємо на дусѣ а тымъ бѣльше скрѣплюємо та сполучаємо наші силы и надѣємося, що мимо всѣхъ перепонъ ще теперъ філія „Народна Торговля“ въ Сокали открайся, бо нынѣ вайдогоднійша хвиля и коли теперъ ви полишимо, то вже и за 20 лѣтъ філія не открайся.

Одинъ изъ завѣдаванихъ.

Зъ СУДОВОИ САЛЬ.

(Его зъ выборовъ до Рады державной.)

Вчера пополудни обгудалася въ краевомъ судѣ карібомъ у Львова апеляція розправа въ процесії п. Вас. Нагорного противъ лат. коенда Заремби изъ Щирця и его товариша жида Биллера, обжалованихъ о то, що які агитаторы зъ руки п. Давида Абрагамовича (шуриня намѣтника п. Залеоского) викрикали публично на улази передъ ц. к. старостствомъ и въ коритахъ староства на руского кандидата: „Нагорний лайдаць, злодай! обокравъ церкви въ Ірчевѣ!“ П. Нагорний обжалувавъ обохъ агитаторовъ, коенда Зарембу и еврея Биллера, передъ судъ.

При першій розправѣ въ сїкції III, судія п. Бартъ, мимо того, що заступники обжалованихъ не старавися павѣти перевести доказу правди, увільнивъ обохъ обжалованихъ. П. Нагорний откликався до вищої инстанції.

Трибуналъ складали: сов. Савчинський, яко предсѣдатель, и сов. Голинський, Маліркевичъ въ Богдані. Жалобникъ приватний откликався въ голову д-ра Андрія Чайковскаго. Ко. Зарембу застуравъ п. Бернгардъ, нотарь изъ Щирця, а Биллера д-ръ Шидловскій. По отчитанію виоку І-шого судія въ протоколѣ жалобника, обжало-

ваныхъ и обѣдкѣвъ, показалося, що виокъ І-шого судія мѣжъ мотивами мѣстивъ такі обставини, о якихъ на розправѣ не було и мовы, якъ то вказали: п. Нагорний, д-ръ Чайковскій и самъ заштитникъ Биллера. Той сказавъ: „Знаючи грожанську честність п. Нагорного, я не смѣвъ навѣть жадати, щобъ проваджено доказъ правди противъ п. Нагорного. Оскорблюючи слово ужито въ розграбѣ атігації“. Такъ само д-ръ Бернгардъ заявивъ, що ко. Заремба п. Нагорного навѣть не знає и не має „злої волї“ оскорбити его честь. Але крімъ того оба оборонцѣ учинили замѣтъ задавненія справи. Якимъ то чиномъ стало, що зъ актівъ, які трибуналъ має передъ собою, оправдѣ выходило на задавненіе. Господь знає! Першій судія сконстатувавъ бувъ, що задавнена нема и перевѣть розправу.

Трибуналъ отже, по півгодинні нарадѣ, зъ виокъ І-шого судія, увільнивъ обохъ обжалованихъ ѿ вини, а цѣлу справу звернувъ ще разъ першому суді, щобъ сконстатувавъ, чи въ справѣ, въ котрій трибуналъ бачить суть чину кары достойного, зайшло задавненіе, чи нѣ.

Будь-що-будь, вже и співъ виокомъ п. Нагорний, покривденій виокомъ І-шого судія, дѣставъ сатисфакцію.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ рады державной). Засѣданье зъ пятницю днъ 7 с. р. — Посоль Скене зложивъ мандатъ до рады державной. — Пое. Шаршиадъ протестувавъ якъ членъ трибуналу адміністративного противъ того, що Лінбахеръ на попередній засѣданнію сказавъ, будь-що сей трибуналъ не задававъ собѣ працѣ прочитувати всѣ розпорядженія. Зъ порядку днівного настутило справою о петиціяхъ. Петицію о. Симеона Березовскаго о запомогу (справоудавець Вурмъ) передано правителству до увіглядненія; петицію Ілія Фиткала, певсіонованого поручника зъ Дрогобича, въ справѣ сїдаковій передано министерству правосудія; петицію Катерини Коцай зъ Тычина въ справѣ сумаричного процесу откінено. Однослія настутило перве читання новелъ митової. Грохольскій виїхъ, щобъ новелою отослати до комісії правничою настутило читання петиції. Петькію о подорожнії Е. Вл. часописи Герцоговини єсть — якъ доносить „Pol. Согг.“ зъ автентичного жерела безпідставною. О подорожнії такої виїхъ розуміється, що въ виду сїї вѣтності. Сама виїхъ будь-що подорожній архік. Альбрехтъ якъ архікязя має лише чисто військову будьніківъ на помѣщеньї війська.

(Угорска палата послів) привезли 100 предложеній о сполченії за підставу до спеціальнихъ, які мають нинѣ розпочатися.

Заграничній Держави.

Россія. Зъ Одессы доносить доокола Лівадії горять лѣси підпалено революціонерами. — Російській військъ збірь цѣсаря въ Вильгельмѣ, к. д. дозволяється відкликаючи а на його мѣсце військъ більшовиць на помѣщеньї війська. Госуд. сѹйтъ въ Петербурзії відомий доносить, що ечмідзинській католикъ отїхує до ген.-губернатора на Кавказії дукова-Коракова, що предозначеніємъ багатьохъ установъ закона зъ 1884 р. є більшовицькіхъ. Госуд. сѹйтъ въ Петербурзії відомий доносить, що ечмідзинській католикъ отїхує до ген.-губернатора на Кавказії дукова-Коракова, що предозначеніємъ багатьохъ установъ закона зъ 1884 р. є більшовицькіхъ. Госуд. сѹйтъ въ Петербурзії відомий доносить, що ечмідзинській католикъ отїхує до ген.-губернатора на Кавказії дукова-Коракова, що предозначеніємъ багатьохъ установъ закона зъ 1884 р. є більшовицькіхъ.

Ільмеччина. Пруска палата послів въ суботу въ другому читаннѣ церковне безъ всякої майже опозиції здійснило, що центральні кругахъ вѣтності відбувається въ якості звязкъ съ сїю подорожнією архікязя має лише чисто військову будьніківъ на помѣщеньї війська. Глядячи на це, якъ сїї підтримує Поляківъ, що є її симпатично до сїї підтримки, але є її може. Поляківъ праща жалує генералу Поляківъ. Сего тихої порядку відомий спустя генералу Поляківъ. Сего тихої порядку відомий спустя генералу Поляківъ. Сего тихої порядку відомий спустя генералу П

всегда держать и Вы бы мало далекий отбыть, яко бы не один доброделый товарец самъ себѣ не шкодилъ; менѣ самому такъ приключилось, что погибли мои дѣлопроизводства. Сподѣялось, что Вашъ молитвиста выстаете пишутъ съ познаніемъ Е. Лаврѣя, теперь въ Кремѣ и Дувакѣ. Позадѣ въ Австро суть рѣжіи подѣлки швейцарскіхъ погибель аптекаря Р. Брандта, то треба добрѣ на то уважаги, чтобы кажда коробка мала за этикету бѣлый хрестъ на червонѣмъ полѣ и подпись Р. Брандта.

Ц. К. управ. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1523 19—? яко такожь

5% Преміовани листы Гипотечний

Порученія зъ провинції виконує от-
воротною почтою безъ провизії.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Пере-
мишль, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи
поручас до высылки зъ своихъ богато и въ до-
брый товаръ заохотреныхъ складовъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр
за литру; такожь дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барылка
зачислена 50 кр.). Въ фляшкахъ бѣ 50 кр. почавши за
фляшку и выще.

Мѣдь чистыя славно звѣстного выробу, фляшка
по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; $\frac{1}{2}$ фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 5-килемыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80
и 10.40 зр.

Чай правдивый караваній въ оригиналныхъ
пачкахъ „Народной Торговли“ $\frac{1}{4}$ фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.; $\frac{1}{2}$ фунта за половину повышеної цѣни.

Чай-віскіи за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцѣть найменша есенція по 120 кр. за 1 литру.
(На одну литру даде 30 литрівъ воды мягко, щобъ
достати ощущеніе звѣчайшаго, прѣмій и сильнаго)

Сѣйство съ вытисканіями и крашеніями оздо-
бами рѣзной величины, почавши бѣ 3-фунтовыхъ до ма-
лыхъ шѣстокъ по 180 до 250 кр. бѣ одного фунта.

Сѣйство звѣстіе просто зъ фабрикъ въ скрипкахъ,
почавши бѣ 30 кильо, 1 $\frac{1}{2}$ по 94 зр. 2 $\frac{1}{2}$ по 86 зр. за 100 кильо-
граамъ транспорту. За сѣйство зъ фабрикъ „Apollo“
по 100 зр. за 100 кильо. озѣръ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограмъ.

Горѣхіи рѣзкого рода. Сливики угорски, пови-
ла, горѣхіи воловскіи и тубецкіи, индіалы, розинки,
фиги, дактиль, аранчини, сардини россійскіи
и т. д.

Косы и серпы.

Косы 7-ручковій воловскіи по 36 кр.; 7 $\frac{1}{2}$ ручковій
довшій по 40 кр.; 7-ручковій воловскій бракований по 25 кр.
за штуку.

Серни по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Подяка.

Богу Найвишому сподоба-
лося посвѣтити насъ великимъ
горемъ. Неумолима смерть по ко-
роткѣй недузы забрала бѣ. п. Ка-
ролину зъ Могильницкихъ Левицку, нашу найдорожшу Матерь.
Дознавши въ тѣмъ болестномъ
положенію широки помочи и по-
тѣхи, складаю симъ прилюд-
ну подяку Всеч. оо.: Исидору
Райтеровскому, пароху зъ Луби-
нокъ; Емилу Бѣлинському зъ
Сінявы и Іоану Бехенському зъ
Красноселець — за Ихъ безъ-
интересовий труды въ похоронѣ,
Іихъ ч. півніямъ церкв., и пра-
жожавашъ, що причинилися до
поднесенія торжества сего сумно-
го обряду. Дальше складаюши
циру подяку Іи. Панімъ, котрій
словами широи потѣхи несли по-
мощь зблѣгому сердцю. Пріїмѣтъ
Вир. Отцѣ, Ви. Паній и ЧЧ. гро-
мадян постороннихъ сеѧ за
Ваші труды и тепле серце щире
„спаси Богъ“!

Лубники д. 29 цвѣтня 1886.

Аполонія зъ Левицкихъ Герж-
манікова; Антоніна зъ Лев. Вч-
лякова и Розалія зъ Лев. Мы-
слинська, доньки; Фрацишкъ
Гержманікъ, Алойсій Вчелякъ и
Францъ Мыслинській, затѣ; Лео-
нардъ, Станіславъ, Валерінъ и
Степанія Мыслинській; Іоанна,
Марія и Клеменсъ Вчелякъ, внуки.

ДЫМЪ,

повѣсть Ів. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарнії Старошигійской.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
поручас 1563 149—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковій
для потреби хирургичныхъ и іншихъ подобныхъ.

Головна вы-
грана евент.
500.000 Mar.

Заявленіе
Щасти.

Выграній
гарантус
держава

Запрошеніе до участія въ
Можливості выгранія
на великихъ грошевихъ лотеріяхъ, гарантованій гамбур-
скою державою, въ котрой

9 Миліонівъ 880.450 Марокъ

певно мусить бути выграній.

Выграній сеї користної лотерії грошової, котра після пляни має лиши 100.000 досбъ,
суть слѣдуючі:

Найбільша выграна есть евент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Mar. 26 выгр. а 10,000 M.

1 выгр. а 200.000 Mar. 56 выгр. а 5,000 M.

2 выгр. а 100.000 Mar. 106 выгр. а 3,000 M.

1 выгр. а 90.000 Mar. 233 выгр. а 2,000 M.

1 выгр. а 80.000 Mar. 512 выгр. а 1,000 M.

2 выгр. а 70.000 Mar. 818 выгр. а 500 M.

1 выгр. а 60.000 Mar. 150 в. а 300, 200, 150 M.

2 выгр. а 50.000 Mar. 31 720 выгр. а 145 M.

1 выгр. а 30.000 Mar. 7990 в. а 124, 100, 94 M.

5 выгр. а 20.000 Mar. 8,850 в. а 67,40, 20 M.

3 выгр. а 15.000 Mar. всего 50,500 выграхъ.

и они приходять въ кѣлькохъ мѣсяцяхъ въ 7
отдѣлахъ до певного поршнія.

Головна выграна 1-ої класи висоцить

50.000 M., підноситься въ 2-ої класи на 60.000 M.,

въ 3-ої на 70.000 M., въ 4-той на 80.000 M.,

въ 5-й на 90.000 M., въ 6-й на 100.000 M., въ

7-й на 200.000 M., а съ премією на 300.000 M.

евент. на 500.000 M.

На перве тягненіе выграхъ, котре
урядово назначено, коштує оригиналій:

цѣлий лосъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар.

цѣлий лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.

четверть лосу лишь 90 кр. або 1 $\frac{1}{2}$ марки.

Я розсыпаю оригиналій лосы гарантованій
державою (а не заказаній промесы) съ долу-
ченьемъ оригиналіального плязу за франкованимъ
наддланіемъ вартости або за переказомъ поч-
товими напѣтвами въ найдаліший сторони.

Каждый беручи участь, получає бѣ мене
зарах по отбуївши тягненю урядову листу

тигненя безъ завѣзанія.

Плянь съ гербомъ державнимъ, зъ котрого

видко вкладки и роздѣль выграхъ на 7

класи посымаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выграхъ грошій

виконую вірстъ до интересованихъ точно и
въ строгій тайнѣ.

Кожде замовленіе можна по просту зро-
бити переказомъ почтовими або рекоман-
дованими листами.

Прошу длатого звертахися по причинѣ неда-
лекого тягненя заразъ, однакожь лиши до

20 мая с. р.

съ повиннімъ довѣрѣмъ до 1620 4—5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Курсъ збожжа зъ дня 10 л. мая 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсяцъ	Львовъ бѣ до	Тернополь бѣ до	Подволо- чишка бѣ до	Чернівцѣ бѣ до	Ярославъ бѣ до
Ішеница . . .	8.50	9.10	8.—	7.85	8.75
Жито . . .	6.—	6.40	5.50	6—	5.60
Ічмѣнь . . .	5.85	7.50	5.90	6.25	6—
Овесъ . . .	6.50	7.—	6.—	6.75	6—
Горохъ . . .	7.50	10.50	6.50	10.—	6.—
Коноп.-сѣм'я . . .	—	—	—	—	—
Фасола . . .	—	—	—	—	—
Выка . . .	6.—	7.50	6.—	7.—	—
Ляняка . . .	—	—	10.—	13.—	—
Гречка . . .	8.—	8.50	—	—	—
Кукурудза . . .	5.—	7.—	—	—	—
Рѣпакъ . . .	10.50	11.—	—	—	—
Конюшина червона блѣда	38—	50—	38—	50—	35—
" шведска	35—	55—	35—	50—	45—
Тимотка . . .	35.—	50.—	—	—	—
Хмѣль за 56 кильо	5.—	10.—	—	—	—
Оковита за 10.000 літр. проп. 23—23.50 зр.	—	—	—	—	—

К. КРИШТОФОВИЧЪ

Львовъ, ул. Гетьманьска ч. 6

поручас зъ свѣжого збору

Гербату Kaysow, знамен. чорну 1 ф.=500 гр., зр. 2.—
Melange 1 "